

[Starcke.]

hurtigt i Spidsen og begynder nu. Tiden er fremrykket. Det ligger ikke i Danmarks Interesse først og fremmest at indgaa i en Blokdanelse, men det ligger først og fremmest i Danmarks Interesse at bevare Freden, og man kan ikke paavise nogen anden Politik, som i Virkeligheden tjener Fredens Interesse paa lang Sigt og paa kort Sigt, end denne at fjerne de Barriærer, som nu spærrer Nationerne ude fra hinanden.

Det kan under en bestemt Udvikling af den europæiske Politik forme sig saadan, at de nordiske Lande og Danmark bliver stillet over for Valget, om vi vil danne en nordisk Gruppe for at holde vor Neutralitet værnet saa vidt muligt, eller vi vil indgaa i Østblokken og lægge Hovedet paa Blokken der, eller om vi vil være med i en Vestblok, hvis en saadan engang bliver etableret. Det vil give i visse Situationer et vist Værn, men man maa huske paa een Ting, at ligesom Vornedskabet herhjemme voksede frem netop ved, at Bønderne i Krigstid blev tvunget ind under Herremandens Værn, paa samme Maade kan smaa Nationer ogsaa, hvis de tvinges ind i Stormagternes Blokdanelser, finde et Værn i Begyndelsen, men kan derved risikere at synke ned under et nationalt Vornedskab.

Toldskrankerne og Afspærringerne, det er dem, der skaber Spændingerne. Man kan ikke fra dansk Side modvirke Spændingerne alene med Vaaben og Oprustning. Det var interessant at høre den højtærede Ordfører for Regeringspartiet, Hr. Holger Eriksen, stille sin Politik i Relation til Görings Slagord om, at han foretrak Kanoner for Smør. Den højtærede Ordfører konkluderede i, at han vilde foretrække Smør for Kanoner, men endte dog alligevel med at foretrække Kanonerne til sidst, og Befolkningen har jo i alt Fald en tydelig Fornemmelse af, at der ikke er Smør at faa i stor Udstrækning. De smaa Stater staar i en farlig Situation, og det, at de smaa Stater finder sammen, baade inden for Norden og ude i Europa vil være af stor Betydning. Jeg vil derfor forny min Henstilling til Regeringen og til Udenrigsministeren om at undersøge, hvad Mulighed der er for at skabe en Sammenknytning mellem Benelux-Landene og de nordiske Lande. Det kan være en betydningsfuld Begyndelse til noget, der kan udvikle sig videre.

Mit Indtryk af de Ordførertaler, jeg har hørt her i Dag, er ellers dette, at i Henseende til de Problemer, som man staar over for inden for Landets Grænser, var der egentlig ingen af de ærede Ordførere, der anviste

en Politik, som førte ud af de store Vanskeligheder, vi staar i herhjemme. Det kolossale Skattetryk, der hviler paa Borgernes Nakker, og som ingenlunde hviler blot paa de rige, men som ogsaa i høj Grad mærkes af de fattige, hele dette Skattetryk har lagt en Klemme paa Befolkningens Livsfølelse og paa dens Arbejdshumør. Skatterne skader. De rammer med ægte tysk Grundighed alt og alle, høje og lave, rige og fattige. Skatterne tager i Øjeblikket ca. Halvdelen af Nationalindtægten. Jeg vil gerne spørge den højtærede Statsminister: Hvad er det egentlig for noget Sløseri, at man dog har ladet den anden Halvdelen blive ude hos Befolkningen? Det er dog kun halvgjort Arbejde. Jeg synes, det er et Udtryk netop for dette, at Socialdemokratiet staar som en Slags 50 pCts Kommunisme, fordi Skatterne er det Middel, hvorigennem man reelt skaber Kommunisme. Derfor var det ganske mærkværdigt i Dag at høre Ordføreren for Kommunerne, det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen, tale mod Skatterne. Skatterne er jo det sikreste Middel til at ophæve Ejendomsretten.

Man hørte fra Regeringspartiets Ordfører, det ærede Medlem Hr. Hølger Eriksen, at han var mod meget af det, som blev gennemført, men han sagde: man maa jo tude med de Ulve, man er iblandt. Og jeg skal love for, at det var nogle ordentlige Ulvehyl efterhaanden, man hørte der, for jeg forstod det ærede Medlem saadan, at han godt kunde tænke sig at gaa meget videre frem med Skatterne efter engelsk Mønster. De indirekte Skatter andrager i Øjeblikket ca. 300 Kr. pr. Mund; for fattige Familier er det maaske ikke fuldt saa meget, men dog tilstrækkeligt til at forklare, hvorfor de har saa vanskeligt ved at klare sig. De gaar ud over fattige, de indirekte Skatter, de gaar ud over den jævne Mands Forbrug, og de forgifter ikke blot Erhvervslivet men ogsaa det politiske Liv, fordi hele Skattesystemet bruges i den politiske Kamp om at komme til at sidde med Administrationen, med Magten til at udskrive Skatter, med Magten til at uddele Understøttelser og derigennem opnaa en Forventning om til Gengæld at faa Stemmer fra dem, der faar Understøttelserne. I Øjeblikket ligger Understøttelserne oppe paa ca. 1 Milliard Kr. Og det er endda kun Understøttelserne til de trængende. Dertil kommer saa Understøttelserne til de rige, Toldbeskyttelsen, Restriktionernes protektionistiske Monopoler, Jordmonopolet og Jordspekulationen, som stadig fungerer.

Det var meget kedeligt at høre Rege-